

بررسی رابطه حملات حاد سردرد میگرنی با تغییرات ترشح پرولاکتین سرم

دکتر بهناز صدیقی^۱، دکتر محمود رضا دهقانی^۱

خلاصه

ساخته و هدف: با نوجه به شایع بودن دردهای میگرنی و اهمیت اطلاع از پاتوژنز ایجاد آن و بر مبنای این نظریه که آیامی توان از پرولاکتین به عنوان یک مارک برای تشخیص افتراق تشنج واقعی از کاذب استفاده کرد و به منظور تعیین رابطه حملات حاد سردرد میگرنی با تغییرات ترشح پرولاکتین این تحقیق بر روی مراجعه کشندگان به مرکز تحقیقات علوم اعصاب کرمان انجام گرفت.

مواد و روشها: تحقیق به روش همکروهی بر روی ۲۰ نفر با تشخیص قطعی میگرن و ۲۰ نفر مبتلا به سردرد غیرمیگرنی بر اساس HIS انجام گرفت. سطح پرولاکتین خون قبل از حمله و بدون درد و مصرف دارو با ازمون hpRL-ELISA ویژه در زمان حمله حاد بررسی و مورد قضاوت آماری فرار گرفت.

یافته ها: از ۴ نفر مورد بررسی در دو گروه ۲۰ نفره، میزان پرولاکتین در مبتلایان به میگرن از $۵/۳ \pm ۳/۷$ ب $۴/۴ \pm ۲/۴$ و در گروه شاهد از $۲/۹ \pm ۵/۷$ به $۵/۴ \pm ۳/۴$ کاهش یافت. که میزان این شاخص در قبل و بعد و حتی تغییرات آن در ۲ گروه به لحاظ آماری معنی دار نبود.

نتیجه گیری و توصیه ها: پرولاکتین سرم در حمله حاد سردرد میگرنی افزایش نمی یابد، انجام تحقیق برای بررسی افزایش فعالیت دویامیتریک به عنوان یک بخش کلیدی پاتوژنیک میگرن را توصیه می تعايد.

وازوگان کلیدی: سردرد میگرنی، سردرد تشنجی، پرولاکتین

مقدمه

تحقیق بر روی مراجعه کنندگان به درمانگاه و اورژانس اعصاب مرکز پزشکی شماره ۲ دانشگاه علوم پزشکی کرمان انجام گرفت.

مواد و روش ها

تحقیق به روش همگروهی بر روی ۲۰ مورد از موارد شناخته شده میگرن و ۲۰ مورد از افراد مبتلا به سردرد غیرمیگرنی مورد مطالعه قرار گرفتند. تشخیص نوع سردرد بر اساس معیارهای انجمان بین المللی سردرد IHS بوده است (۳). با توجه به سن وقوع میگرن که در خانم ها مصادف با سن باروری و در نتیجه همراه با تغییرات ایجادی در پرولاکتین سرم در چرخه باروری می باشد ، نمونه ای از میان مردان از جهات دیگر سالم ، مبتلا به میگرن یا سردرد غیرمیگرنی انتخاب و با رضایت بیمار وارد مطالعه شده اند.

به منظور حذف تاثیر احتمالی درمان دارویی بر سطح پرولاکتین ، هر ۴۰ نفر از نظر مصرف داروی احتمالی با یکدیگر هماهنگ شدند. با توجه به این که در یک فرد طبیعی ، غلظت پرولاکتین سرم تغییرات کمی در نمونه های پشت سرهم (به جز خواب) دارا می باشد (۵,۶) یک نمونه پرولاکتین سرم پایه از بیمار در زمانی که کاملاً آرام و بدون درد باشد ، گرفته شده و از بیمار درخواست شده که هر زمانی که دچار حمله سردرد تپک شد جهت گرفتن نمونه مراجعه نماید. قبل از تزریق هر نوع دارویی در شدت حمله ، نمونه خون از بیمار گرفته شده و پرولاکتین سرم با قبل از حمله مقایسه شد. به عنوان گروه شاهد مطالعه مذکور ، ۲۰ بیمار مرد مبتلا به سردرد از نوع **Tension** که مطابق با معیارهای انجمان بین المللی سردرد (۳) تشخیص آنها داده شده است و به درمانگاه اعصاب و یا مطب خصوصی نورولوژیست مراجعه نموده

پرولاکتین پلی پپتیدی است مشکل از حدود ۲۰۰ آمینواسید است که از قسمت قدامی هیپوفیز ترشح می شود میزان ترشح پرولاکتین تحت تاثیر عوامل مختلف فیزیولوژیک (خواب ، استرس ، فعالیت ، حاملگی ، مقاربت ، تحریک نوک پستان) و پاتولوژیک مانند ادنوم هیپوفیز ، هیپوتیروئیدیسم اولیه ، نارسایی کلیه ، بیماریهای هیپوتالاموس و همچنین مصرف داروهایی از قبیل فنوتیازین ها ، بوتیروفون ها ، مورفین ، استروژن ، رزربین و متیل دوبا متغیر می باشد (۲). میزان ترشح پرولاکتین بعد از همه انواع تشنجات ذنرالیزه شامل تشنج تونیک ، کلونیک ، و تشنج پارشیل کمپلکس (CPS) افزایش می یابد اما در انواع ابسنس در نوع میوكلونوس بالا نمی رود که این مساله مفیدترین آزمون تشخیصی در جهت افتراق تشنج واقعی از تشنج کاذب می باشد (پرولاکتین در تشنج واقعی افزایش می یابد) (۷). طی مطالعات انجام گرفته نشان داده شده که تغییرات اندوکرینی مذکور در ارتباط با فعالیت فیزیکی در تشنج نمی باشد (۲). با توجه به نظریه های جدید مطرح شده در مورد پاتوفیزیولوژی میگرن که اساس سردردها را به تحلیله های نورونی در هسته های درو سال رابه نسبت داده اند (۲) چیزی مشابه تحلیله های نورونی که در تشنج با توجه به منابع اطلاعاتی موجود در دسترس در این رابطه مطالعه و بررسی انجام نشده است و چنانچه این ارتباط تایید شود هم به عنوان آزمون تشخیصی در سردردهای میگرن می تواند به کار رفته و هم دریچه ای به سوی تایید پاتوفیزیولوژی اولیه عصبی ایجاد کننده سردرد میگرن خواهد بود. به منظور تعیین رابطه حملات حاد سردرد میگرنی با تغییرات ترشح پرولاکتین این

شاهد، سطح پرولاکتین در حالت بدون درد بالاتر است که این اختلاف سطح پرولاکتین از لحاظ آماری معنی دار نبود.

در مقایسه سطح پرولاکتین خون در هنگام سردد و نیز اختلاف معنی داری بین دو گروه مشاهده نشد به طوری که در گروه آزمون $1.4 \pm 0.4 \mu\text{g/l}$ و در گروه شاهد $1.4 \pm 0.5 \mu\text{g/l}$ بود.

اختلاف بین سطح پرولاکتین سرم در حالت معمول و هنگام حمله حاد سردد در گروه آزمون $1.2 \pm 0.8 \mu\text{g/l}$ و در گروه شاهد $1.4 \pm 0.2 \mu\text{g/l}$ می باشد که اما این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار نبود.

بحث

تحقیق نشان داد که تغییرات پرولاکتین سرم در حمله حاد سردد های میگرنی افزایش نمی یابد. علیرغم تحقیقات ویعی که در زمینه پاتوزنز اولیه ایجاد سردد میگرنی انجام شده است هنوز راقعه اولیه نورونی که منجر به بروز سردد می شود به تایید نرسیده است از جمله آخرین نظریه های

مطروح، نظریه Neurovascular Ping Pong با ناکید بر روی سیستم تری ژموواسکولار می باشد که در واقع مدلی است که مغز را به عروق خونی متصل می کند که علاوه بر مسیر معمول اورتوندرومیک انتقال ایمپالس های حسی از طریق الاف حسی عصب تری ژمو، انتقال آنتی درومیک به معنای انتقال در جهت مخالف آکسون حسی را مطرح می کند و در واقع مسیری برای نزول ایمپالس ها از کورنکس و مرآکز بالاتر CNS به عروق خونی کرانیال فراهم می نماید. بر طبق این نظریه بروز حمله میگرن ناشی از تابیرات نزولی مرآکز بالاتر بر سیستم تری ژمنیال است که منجر به

اند انتخاب شدو سعی گردید در این که تا حد امکان شرایط منی و دیگر شرایط گروه بیماران مورد مطالعه و گروه شاهد با یکدیگر همخوانی داشته باشد و نمونه پرولاکتین سرم پایه از آنها در حالت آرام و بدون درد و در زمان بروز سردد تنشی قبل از مصرف هر نوع دارویی گرفته شده است. بیمارانی در گروه شاهد که تحت درمان دارویی خاصی (از جمله داروهای ضدافسردگی) بوده اند، از مطالعه حذف گردیده اند.

بعد از انجام نمونه گیری، نمونه ها به آزمایشگاه ارسال و بعد از جدا نمودن سرم در دمای ۲۰-۲۱ درجه سانتی گراد نگهداری شده اند. میزان پرولاکتین خون توسط تست HPRL-Elisa و با حساسیت $0.1 \mu\text{g/l}$ اندازه گیری شده و سپس میزان پرولاکتین سرم در دو نوبت یعنی قبل از سردد و هنگام سردد باهم مقایسه گردیدند.

جهت تجزیه و تحلیل داده ها از شاخص های مرکزی و پراکنده ای و آزمون t زوج و t دو نمونه ای استفاده شده است.

یافته ها

در کل ۴۰ بیمار بررسی شده سطح پرولاکتین سرم قبل از سردد $1.4 \pm 0.5 \mu\text{g/l}$ بود که تعداد سطح پرولاکتین در زمان سردد کاهش نشان می داد و میزان آن $1.2 \pm 0.8 \mu\text{g/l}$ بود. این میزان کاهش 16% واحد و یا حدود 10.9% درصد به لحاظ آماری معنی دار نبود.

اختلاف سطح پرولاکتین هنگام سردد و در حالت بدون سردد (قبل از سردد) $1.4 \pm 0.5 \mu\text{g/l}$ می باشد اما در مقایسه بین دو گروه با سردد میگرنی و سردد های تنشی میزان پرولاکتین سرم قبل از سردد در گروه آزمون $1.4 \pm 0.7 \mu\text{g/l}$ و در گروه شاهد $1.4 \pm 0.7 \mu\text{g/l}$ بود که در گروه

توجه به مقدار P موجود محتمل است که با افزایش تعداد نمونه به نتیجه معنی داری رسید. توجیهی که در این مورد می تواند وجود داشته باشد برگشت به مکانیسم های مطرح در پاتوفیزیولوژی اولیه میگردن می باشد: از جمله مکانیسم های مرکزی که ممکن است و دخیل باشند دیس فونکسیون بیوکمیکال است (۱). توجه بالینی علمی اخیر در میگردن بر روی نقش پاتوفیزیولوژیک 5-HT-5-HT₂-هیدروکسی تریپتامین) و نوروپپتیدها متمرکز شده است در حالی که سبیستم دوپامینزیک هم به نظر می رسد که نقش مهم و کمتر شناخته شده ای در این اختلال بازی می کند (۱۰)، در حقیقت، یک افزایش حسابیت دوپامینزیک در فراد مبتلا به میگردن وجود دارد ، بالاتر بودن حسابیت رسپتوری دوپامینزیک در افراد مبتلا به میگردن در مطالعات نورواندوکرینولوژیک تایید شده است به عنوان مثال و با توجه به این که ترشح پرولاکتین با عوامل هیپوتالامیک به خصوص دوپامین کنترل می شود ، نغیرات ماهیانه در کنترل ترشح پرولاکتین موجود در میگردنی ها متفاوت از کنترل می باشد (۸) و در مطالعه دیگر مهار ترشح پرولاکتین به دبال تجویز اال - دوپا کمتر از طبیعی ارزیابی شده است (۴) که مطرح کننده کاهش پاسخ دهنی سلولهای لакتوتروف هیپوفیز به عمل عوامل درپامینزیک قلمداد گردیده است.

بنابراین، کاهش پرولاکتین سرم در حمله حاد سردرد می تواند تاییدی بر افزایش فعالیت دوپامینزیک به عنوان یک بخش کلیدی پاتوفیزیولوژیک میگردن قلمداد گردد که در صورت تایید این نقش اساسی، داروهای آنتاگونیست دوپامین می توانند (۱۰) به عنوان خط اول درمانی

بروز التهاب نوروژنیک در عروق خونی می گردد که به نوعی خود ایمپالس های درد به مغز فرستاده شده و سردرد ایجاد می شود (۱).

آنچه که به صورت راز همچنان باقی مانده است این است که چگونه انتهای سانتال اکسون تری زمبیال به وسیله مغز تحریک شده و چطور

Migraine cascade به حرکت در می آید؟

یکی از مکانیسم هایی که موردن توجه بوده است وجود مرکز تولید پاتوزن در ماقعه مغز می باشد که مشاهده شده تحریک الکتریکی نزدیک نورون های درو مال رافق توانسته است منجر به بروز سردردهای مشابه میگردن گردد که فعالیت این سلولها در زمان خواب متوقف شده و خواب میگردن را بر طرف می کند (۲) که این نظریه تکامل نظریه قدیمی liveing در سال ۱۸۷۳ می باشد که تشابه بین میگردن و تشنج را بر اساس بروز تخلیه های مغزی یا طوفان عصبی بدینه می دانسته است (۲).

این نظریه همراه با وجود این واقعیت درمانی که داروهای ضدتشنج (به خصوص سدیم و الپرات و فین توین) در پیش گیری از میگردن جایگاه ویژه ای دارند واژ طرفی، این دانسته که از جمله مفیدترین آزمون های تشخیصی برای افتراق تشنج واقعی از کاذب، بالارفتن پرولاکتین سرم بعد از حمله تشنجی می باشد (۷)، منجر به آفرینش ایده انجام این مطالعه در بررسی وجود تشابه بین میگردن و تشنج گردید که آزمون پاراکلینیک نامبرده می تواند به عنوان یک شاخص بررسی شباهت مورد استفاده قرار گیرد.

همان طوری که گفته شد مشاهده گردید که نه تنها پرولاکتین سرم در حمله حاد سردرد میگردنی افزایش نمی باید که کاهش می باید ، هر چند که از لحاظ آماری این کاهش معنی دار نسبت و لیکن با

در درمان حمله حاد میگرنی مورد استفاده روزمره
کرمان و سرکار خانم دکتر عطاریور ، آفای دکتر
قرار گیرند.
آرش رمضانی و با سپاس از پرسنل شریف بخش
مغز و اعصاب و آزمایشگاه بیمارستان شماره ۲
دانشگاه علوم پزشکی کرمان.

تشکر و قدردانی

با تشکر از کارکنان محترم آزمایشگاه مرکز
تحقیقات علوم اعصاب دانشگاه علوم پزشکی

References:

- 1- Giamarco, Edmeades, Dodick. Critical decisions in headache management, 1998; 3: 21
- 2- Abrams GM., Zimmerman EA Systemic disease and general medicine Metrit's Textbook of Neurology, 9th ed, 1995; 22: 886.
- 3- Headache classification Committee of the I.H.S Classification and diagnostic criteris for Headache disorder crenel Neurologic and facial pain, cephalgia. 1988;5: 1-96.
- 4- Nattero G, Corno M, Savi. L. Prolaction and migraine: Effect of L. dopa on plasma prolactin levels in migraineurs and Normaoil. Headache. 1986; 26(1): 9-12.
- 5- Parker D, Rossman L, Nanderlass E. Sleep related, nyctohiminal briefly episodic neration in human plasma prolactin concentration. J Clin Endocrinol Metab. 1983; 36: 1119-1124.
- 6- Pritchard PB III, Wannamaker BB, Mgely Damilem, Serum prolactin and cortisol level in evaluaion of pseudoepileptic seizure. Ann Neurology. 1985; 18: 85-89.
- 7- Adams Epilepsy and other Seizure disorders. Principle of Neurology, 6thed. 1997; 116: 886.
- 8- R, muriadl G, Martignon E, Maria D. Changes in the dopaminergic control fo prolactine secretion and in ovarian steriods in migraine. Cephalgia. 1989; 6: 43-49.
- 9- Sassin J, Frants A, Weitzman E, Kapen S. Human prolactine: 24-hour pattern with increased release during sleep. Science 1972; 171: 1205-1207.
- 10-Peroutko SJ Dopamine & migraine. Neurology. 1997; 49: 650-655.